

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Sžd/27/2012
Identifikačné číslo spisu:	6009201420
Dátum vydania rozhodnutia:	26.03.2014
Meno a priezvisko:	JUDr., Ing. Miroslav Gavalec
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:6009201420.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: Mgr. R. E., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom XXX XX W., proti žalovanému: Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky (pôvodne Okresné riaditeľstvo Policajného zboru, Okresný dopravný inšpektorát, Banská Bystrica) so sídlom Pribinova č. 2, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia Okresného riaditeľstva Policajného zboru, Okresný dopravný inšpektorát, Banská Bystrica č. AA 2855569 zo 04. septembra 2008, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 24S/48/2009-56 z 23. marca 2012, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 24S/48/2009-56 z 23. marca 2012 p o t v r d z u j e.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Odôvodnenie

I.

Právne názory krajského súdu

A)

1. Krajský súd v Banskej Bystrici ako prvostupňový súd napadnutým uznesením zastavil konanie vedené o žalobe podanej žalobcom, ktorú charakterizoval nasledujúcim spôsobom:

„Dňa 23. októbra 2009 bola Krajskému súdu v Banskej Bystrici doručená žaloba, ktorou sa žalobca domáhal zrušenia blokovej pokuty udelenej dňa 4. septembra 2008. Žalobou sa domáhal zrušenia uvedeného rozhodnutia, nakoľko toto považoval za nezákonné a neprávoplatné z dôvodu, že nespĺňa náležitosti podľa § 84 ods. 1 zák. č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v platnom znení a to vzhľadom na skutočnosť, že neobsahuje podpis osoby obvinenej zo spáchania priestupku a taktiež, že mu nie je známa skutočnosť, aké dôkazné prostriedky boli použité a tiež mu nie je známe, že boli predložené dôkazy dokazujúce spáchanie akéhokoľvek priestupku.“

2. V napadnutom uznesení krajský súd odôvodnil zastavenie súdneho prieskumu tým, že zistil, že pokuta bola uložená a rozhodnutie o nej doručené dňa 04. septembra 2008, avšak žalobca podal žalobu až dňa 23. októbra 2009, t.j. nebola dodržaná 2 mesačná zákonná lehota na podanie žaloby (viď § 250b ods. 1

O.s.p.).

3. Najvyšší súd Slovenskej republiky postupne uznesením sp. zn. 6Sžo/553/2009 zo dňa 24. novembra 2010 a neskôr aj uznesením sp. zn. 1Sžd/14/2011 zo dňa 27. septembra 2011 pôvodné rozsudky krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

B)

4. Krajský súd po opätovnom preskúmaní veci konštatoval, že z bloku zo 04. septembra 2008 na pokutu nezaplatenú na mieste vyplýva, že žalobca sa mal dopustiť priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky tým, že riadil osobné motorové vozidlo ev. č. U. evidované na vlastníka držiteľa spoločnosti GRI s.r.o. tak, že prekročil povolenú rýchlosť. Týmto sa dopustil priestupku podľa § 3 ods. 2 písm. b/ zák. č. 315/1996 Z.z. platného do 31.01.2009 (ďalej iba ZPK), za čo mu bola uložená bloková pokuta vo výške 1.000,-Sk (33,19 €).

5. Keďže žalobca ju nezaplatil na mieste samom, bol mu vydaný blok na pokutu nezaplatenú na mieste č. AA2855569, v ktorom boli vypísané všetky potrebné údaje priestupcu na základe predložených dokladov, pričom tento blok na pokutu bol podpísaný na mieste samom.

Keďže pokuta v lehote zaplatená nebola, žalovaný podal dňa 01. júna 2009 návrh na vykonanie exekúcie. K návrhu na vykonanie exekúcie bol pripojený originál exekučného titulu, teda blok na pokutu nezaplatenú na mieste samom hore uvedeného čísla.

6. Exekútorský úrad v Banskej Bystrici pri zaslaní žiadosti k vydaniu poverenia na vykonanie exekúcie pripojil originál exekučného titulu k žiadosti. Teda tento originál sa nachádza v exekučnom spise č. 7Er/496/2010 na Okresnom súde v Banskej Bystrici pod sp. zn. Ex 972/09 (viď č.l. 46). Blok na pokutu nezaplatenú na mieste samom pozostáva z troch hektografických (prepisovateľných) výtlačkov.

Výtlačok bielej farby č. 1 bloku na pokutu odovzdáva policajt po vyplnení všetkých údajov a podpísaní páchatelom priestupku priestupcovi na mieste prejednávania priestupku spolu s vyplnením poštovým peňažným poukazom.

7. Iný postup je podľa krajského súdu pri nakladaní so zvyšnými časťami bloku. Výtlačok ružovej farby č. 2 bloku na pokutu a výtlačok modrej farby č. 3 bloku na pokutu odovzdáva policajt ihneď po skončení služby na útvere policajného zboru svojmu priamemu nadriadenému, ktorý uschováva výtlačky č. 2 s výtlačkami č. 3 blokov na pokutu na príslušnom útvere policajného zboru až do ich odoslania na vymáhanie.

Výtlačok č. 3 modrej farby bloku na pokutu eviduje útvar policajného zboru, ktorého policajt pokutu uložil s vyznačením lehoty uloženia 3 roky.

8. Ďalej krajský súd zdôraznil, že správou mu doručenu z Okresného súdu v Banskej Bystrici prostredníctvom elektronickej pošty dňa 15. februára 2012 bolo zistené, že žalobca bol nahliadať do súdneho spisu sp. zn. 3Er/817/2009 vedeného na uvedenom súde dňa 03. júla 2009.

Pri tejto príležitosti zároveň bola žalobcovi na jeho požiadanie vydaná fotokópia exekučného titulu, t.j. bloku pokuty nezaplatenej na mieste č. AA2855569 zo dňa 4. septembra 2008.

Podľa § 250b ods. 1 O.s.p. žaloba sa musí podať do 2 mesiacov od doručenia rozhodnutia správneho orgánu v poslednom stupni, pokiaľ osobitný zákon neustanovuje inak. Zmeškanie lehoty nemožno odpustiť.

Podľa § 250d ods. 3 O.s.p. súd uznesením konanie zastaví, ak sa žaloba podala oneskorene, ak ju podala neoprávnená osoba, ak smeruje proti rozhodnutiu, ktoré nemôže byť predmetom preskúmavania súdom, žalobca neodstránil vady žaloby, ktorých odstránenie súd nariadil a ktoré bránia vecnému vybaveniu žaloby, alebo ak žalobca nie je zastúpený podľa § 250a alebo ak žaloba bola vzatá späť (§ 250h ods. 2). Odvolanie proti uzneseniu je prípustné.

9. V súvislosti s uvedeným krajský súd zdôraznil, že v priestupkovom konaní, kde sa priestupok vybavuje na mieste samom, a to aj vystavením bloku na pokutu nezaplatenú na mieste samom, sa takéto rozhodnutie doručuje len na mieste samom osobným prevzatím a podpísaním tohto bloku, teda právne

záväzného aktu konajúceho správneho orgánu (úradnej osoby).

Teda posudzovať lehotu na možný opravný prostriedok alebo na preskúmanie veci súdom možno len podľa § 250b ods. 1 O.s.p. bez možnosti postupovať podľa ods. 2 toho istého zákonného ustanovenia, lebo takéto rozhodnutie sa inak nedoručuje.

10. Na pojednávaní žalobca uviedol, že nevie potvrdiť, či uvedeného dňa vôbec nejaký priestupok spáchal na mieste samom, pretože na predmetnom mieste, kde bola vykonávaná kontrola, chodí denne mnoho rokov. Tiež potvrdil, že niekoľkokrát už bol na danom mieste priestupkovo riešený. Pamätá si však, že raz platil pokutu na mieste samom a raz neplatil. Konštatoval, že si nespomína, či dňa 04. septembra 2008 bol obdobným spôsobom riešený.

11. Z uvedeného pre krajský súd vyplýva, že nie je relevantný dôvod na spochybnenie vydaného rozhodnutia napadnutého žalobcom a už vôbec nemal dôvod považovať takéto vydané a podpísané rozhodnutie za sfaľované, resp. za podpísané niekým iným, ako žalobcom.

12. V súvislosti s uvedeným krajský súd poukázal najmä na to, že na uvedenom bloku sa nachádzajú všetky osobné údaje žalobcu, ktoré príslušný policajný orgán mohol získať len z konkrétneho osobného dokladu žalobcu. Je ťažko predstaviteľné a podľa názoru krajského súdu nemožné, aby na mieste samom mal príslušník policajného zboru možnosť z nejakej inej databázy, než z osobného dokladu konkrétneho priestupcu vypracovať takýto blok a vydávať ho za pravý.

Napokon ani sám žalobca na pojednávaní nežiadal v tomto smere vykonať dokazovanie napríklad znalcom zo znaleckého odboru písomoznalectva (grafológia) na overenie pravosti jeho podpisu, ktorý je podpísaný jednoduchou paraťou obsahujúcou príliš málo markantov na to, aby znalec mohol zodpovedne rozhodnúť o tom, či uvedený podpis - paraťa patrí žalobcovi alebo nie.

13. Preto krajský súd vyslovil právny názor, že takéto rozhodnutie sa nedoručuje inak, len odovzdaním na mieste samom konkrétnemu priestupcovi. Ak teda priestupca, t.j. žalobca si prevzal blok dňa 04. septembra 2008, žalobu podal 23. októbra 2009, potom ju podal po uplynutí lehoty podľa § 250b ods. 1 O.s.p., čo viedlo nutne k zastaveniu konania vo veci.

14. S ohľadom na to, že doručovanie takéhoto rozhodnutia má v podstate neformálny charakter a zákon mu nepredpisuje iný spôsob než uvedený, to znamená odovzdanie na mieste samom, zobral krajský súd do úvahy i ďalšiu okolnosť a to tú, že žalobca si opätovne vyžiadal fotokópiu exekučného titulu, teda bloku pokuty nezaplatenej na mieste samom - napadnutého rozhodnutia dňa 03. júla 2009 na Okresnom súde v Banskej Bystrici tak, ako to bolo vyššie konštatované. Ak by sa tento termín mohol považovať za doručenie rozhodnutia, potom podanie žaloby dňa 23. októbra 2009 je takisto podaním po uplynutí lehoty podľa už citovaného zákonného ustanovenia, a teda i z tohto dôvodu nebolo možné žalobe vyhovieť a vo veci konať.

15. Čo sa týka požiadavky Najvyššieho súdu Slovenskej republiky krajský súd uviedol, že preverovanie skutkových tvrdení žalobcu (t.j. či predmetné napadnuté rozhodnutie bolo sfaľované alebo nie, resp. či si ho mohol žalobca prevziať alebo nie na základe vlastného podpisu) nie je možné realizovať v rámci prieskumného konania v správnom súdnictve, nakoľko by došlo podľa názoru krajského súdu k prekročeniu rozsahu jeho prieskumnej právomoci.

Ak by toto krajský súd skúmal, nahrádzal by v podstate vyšetrovací orgán, pretože otázka sfaľovania takéhoto dokladu orgánom policajného zboru je otázkou trestnoprávnou a len po jej kladnom vyriešení by mohol byť žalobca vo svojom nároku úspešný. Krajský súd má za to, že účinná právna obrana žalobcu môže spočívať len v tvrdení, že neexistuje exekučný titul v rámci samotného exekučného konania. Riešenie pravosti alebo nepravosti podpisu by sa žalobca taktiež mohol domáhať len v občianskoprávnom konaní o neplatnosť jeho podpisu na napadnutom rozhodnutí.

II.

Odvolanie žalobcu/stanoviská

16. Proti tomuto rozhodnutiu podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie a v ňom uviedol:

„V zmysle uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky bolo úlohou krajského súdu vykonať dokazovanie ohľadom sporného podpisu na žalobou napadnutom rozhodnutí a až potom, v závislosti od výsledku tohto dokazovania, rozhodnúť o žalobe znova. Krajský súd opätovne opomenul rešpektovať rozhodnutie odvolacieho súdu, ktorého právnym názorom je viazaný, nerozhodol na základe vykonaného dokazovania ohľadom sporného podpisu, nevykonával dokazovanie, hoci z výpovedi žalobcu na pojednávaní dňa 23. marca 2012 bolo zjavné, že sa nejedná o podpis žalobcu (z odôvodnenia Uznesenia Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 23. marca 2012 sp. zn. 24S/48/2009-56 jednoznačne vyplýva, že sa súdu nepodarilo preukázať, že napadnuté rozhodnutie obsahuje podpis žalobcu, teda sa nepodarilo preukázať ani jeho doručenie a teda nemožno návrh žalobcu omietnuť z dôvodu zmeškania lehoty na podanie návrhu.

Krajský súd rozhodol o spornom podpise na základe svojvôle, dokonca si dovoľil prejedukovať závery znalca z odboru grafológie, písomoznalectvo.

Z odôvodnenia tu napadnutého uznesenia vyplýva, že žalovanému sa nepodarilo v uvedenom konaní, (aj keď to nemá byť predmetom tohto konania, nakoľko sa má tu skúmať, len či má napadnuté rozhodnutie všetky náležitosti tak aby mohlo byť právoplatné a teda aj vykonateľné) preukázať ani skutočnosť, že sa nejaký priestupok stal, a nie ešte to, že ho spáchala konkrétna osoba ba dokonca žalobca.

Krajskému súdu pri jeho rozhodovacej činnosti tiež postačili len skutočnosti, že žalobca je jedným z konateľov spoločnosti, ktorá vlastnila v spise uvádzané osobné motorové vozidlo. Tieto skutočnosti, však nemôžu byť relevantným dôkazom na to, že prevádzkou uvedeného osobného motorového vozidla došlo k spáchaniu priestupku na úseku dopravy a už vôbec nie relevantným dôkazom na obvinenie konkrétnej osoby z jeho spáchania ak nemáme preukázané že sa skutok vôbec stal.

Nakoľko bol žalobca zastavený v určitom časovom období príslušníkmi OR PZ BB niekoľkokrát, údajmi uvedenými v napadnutom BPN mohol na základe predchádzajúceho tzv. káôčka disponovať hociktorý príslušník PZ, ktorý v minulosti žalobcu legitimoval.

Úlohou krajského súdu nebolo riešiť prípadnú trestnoprávnu rovinu veci, a žalobca svojim návrhom o to ani nežiadal nakoľko disponuje dostatočným právnym vedomím na to aby vedel, kde a ako podať návrh v prípade, že by chcel trestnoprávnu rovinu riešiť.“

17. Vzhľadom na uvedené skutočnosti a tiež skutočnosť, že krajský súd opakovane nerešpektoval právny názor odvolacieho súdu ktorým je viazaný, žiadal žalobca, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky tu napadnuté uznesenie krajského súdu v celom rozsahu zrušil a sám vo veci rozhodol. V prípade úspechu si uplatnil aj náhradu trov konania.

18. Krajský súd predmetnú vec predložil Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky na odvolacie konanie na základe predkladacej správy z 21.06.2012, v ktorej za napadnuté súdne rozhodnutie označil uznesenie z č.l. 56, ktoré bolo doručené odvolateľovi dňa 10.05.2012. Odvolanie, s ktorým sa mal Najvyšší súd Slovenskej republiky naďalej zaoberať, sa malo nachádzať v zmysle informácií krajského súdu na č.l. 65 súdneho spisu.

III.

Právne názory odvolacieho súdu

19. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej na účely tohto rozhodnutia len „Najvyšší súd“) ako súd odvolací (§ 246c ods. 1 veta prvá v spojení s § 10 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov - ďalej len O.s.p.), preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo (podľa § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. v spojení s § 211 a nasl. O.s.p.) a po verejnej porade jednomyseľne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z.) dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné. V zmysle § 170 ods. 1 v spojení s § 246c ods. 1 O.s.p. sa na nedoručené uznesenia žalobcovi neprihliada a konajúci správny súd nie je ich obsahom viazaný.

20. Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky rozhodnutím číslo SLV-PS-1120/2012 z 12. decembra 2012 v zmysle § 21 ods. 11 zákona č. 523/2004 Z.z. o rozpočtových pravidlách verejnej správy a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov zrušilo k 31. decembru 2012 okrem

iných aj rozpočtovú organizáciu Krajské riaditeľstvo policajného zboru v Banskej Bystrici, pričom práva a povinnosti zrušenej organizácie prešli dňom zrušenia na zriaďovateľa, ktorým je Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky. Nakoľko pôvodne žalovaný ako právnická osoba uvedeným dňom zanikol, účastníkom konania na strane žalovaného sa stalo Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky z titulu právneho nástupníctva. Z tohto dôvodu, tam, kde sa v tomto rozhodnutí používa slovo žalovaný myslí sa tým Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky aj Krajské riaditeľstvo resp. Okresné riaditeľstvo policajného zboru v Banskej Bystrici alebo podľa významu len jeden z týchto orgánov.

Podľa § 244 ods. 1 O.s.p. v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

Podľa § 244 ods. 3 O.s.p. rozhodnutiami správnych orgánov sa rozumejú rozhodnutia vydané nimi v správnom konaní, ako aj ďalšie rozhodnutia, ktoré zakladajú, menia alebo zrušujú oprávnenia a povinnosti fyzických alebo právnických osôb alebo ktorými môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb priamo dotknuté. Postupom správneho orgánu sa rozumie aj jeho nečinnosť.

Podľa § 246c ods. 1 O.s.p. pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti, sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona. Opravný prostriedok je prípustný, len ak je to ustanovené v tejto časti. Proti rozhodnutiu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky opravný prostriedok nie je prípustný.

Podľa § 247 ods. 1 O.s.p. podľa ustanovení tejto hlavy sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu. Podľa odseku 2 tohto ustanovenia pri rozhodnutí správneho orgánu vydaného v správnom konaní je predpokladom postupu podľa tejto hlavy, aby išlo o rozhodnutie, ktoré po vyčerpaní riadnych opravných prostriedkov, ktoré sa preň pripúšťajú, nadobudlo právoplatnosť.

Podľa § 248 písm. d) O.s.p. sudy nepreskúmajú rozhodnutia správnych orgánov, ktorých preskúmanie vylučujú osobitné zákony.

Podľa § 250 ods. 4 O.s.p. pri rozhodnutí správneho orgánu vydaného v správnom konaní je žalovaným správny orgán, ktorý rozhodol v poslednom stupni.

Podľa § 250b ods. 1 O.s.p. žaloba sa musí podať do dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia správneho orgánu v poslednom stupni, pokiaľ osobitný zákon neustanovuje inak. Zameškanie lehoty nemožno odpustiť. Podľa odseku 2 tohto ustanovenia ak žalobu podá niekto, kto tvrdí, že mu rozhodnutie správneho orgánu nebolo doručené, hoci sa s ním ako s účastníkom konania malo konať, súd overí správnosť tohto tvrdenia a uloží správnomu orgánu doručiť tomuto účastníkovi správne rozhodnutie a podľa okolností odloží jeho vykonateľnosť. Týmto stanoviskom súdu je správny orgán viazaný. Po uskutočnenom doručení predloží správny orgán spisy súdu na rozhodnutie o žalobe. Ak sa v rámci správneho konania po vykonaní pokynu súdu na doručenie správneho rozhodnutia začne konanie o opravnom prostriedku, správny orgán o tom súd bez zbytočného odkladu upovedomí.

Podľa § 250d ods. 3 O.s.p. súd uznesením konanie zastaví, ak sa žaloba podala oneskorene, ak ju podala neoprávnená osoba, ak smeruje proti rozhodnutiu, ktoré nemôže byť predmetom preskúmania súdom, ak žalobca neodstránil vady žaloby, ktorých odstránenie súd nariadil a ktoré bránia vecnému vybaveniu žaloby, alebo ak žalobca nie je zastúpený podľa § 250a alebo ak žaloba bola vzatá späť (§ 250h ods. 2) . Odvolanie proti uzneseniu je prípustné.

21. Najvyšší súd preskúmal napadnuté rozhodnutie, pridržiavajúc sa jednak predchádzajúcich rozhodnutí Najvyššieho súdu vydaných v prerokúvanej veci, ale tiež a predovšetkým ustanovení § 103 a 104 O.s.p. V zmysle uvedených ustanovení konajúci súd kedykoľvek za konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať vo veci (podmienky konania).

Podľa § 104 ods. 1 O.s.p. platí, že ak ide o taký nedostatok podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví. Ak vec nespadá do právomoci súdov alebo ak má predchádzať iné konanie, súd postúpi vec po právoplatnosti uznesenia o zastavení konania príslušnému orgánu; právne účinky spojené s podaním návrhu na začatie konania zostávajú pritom zachované.

Podľa § 104 ods. 2 O.s.p. tohto ustanovenia ak ide o nedostatok podmienky konania, ktorý možno odstrániť, súd urobí pre to vhodné opatrenia. Prítom spravidla môže pokračovať v konaní, ale nesmie vydať rozhodnutie, ktorým sa konanie končí. Ak sa nepodari nedostatok podmienky konania odstrániť,

konanie zastaví.

22. V predchádzajúcich rozhodnutiach Najvyšší súd kládol akcent na dokázanie, že žaloba bola podaná včas a v nadväznosti na to bol krajský súd povinný preveriť argumenty žalobcu týkajúce sa najmä náležitostí pravosti podpisu, skutku a iné významné skutočnosti. Nebolo tomu naopak.

Z doplneného dokazovania krajského súdu i zo samotného odôvodnenia napadnutého uznesenia nepochybne vyplynulo, že žalobca bol dňa 03. júla 2009 nahliadať do súdneho spisu vedeného na Okresnom súde v Banskej Bystrici pod sp. zn. 3Er/817/2009 a pri tejto príležitosti mu zároveň bola na požiadanie vydaná fotokópia exekučného titulu, teda bloku pokuty nezaplatenej na mieste č. AA285569 zo dňa 04. septembra 2008 (viď mail na č.l. 48 súdneho spisu).

23. Tento dátum, t.j. 03. júl 2009, možno i v prípade doteraz žalobcom predkladaných pochybností považovať za deň, kedy bolo rozhodnutie, ktoré v prerokúvanom prípade má podliehať súdnemu prieskumu, za doručené. Od tohto dňa najneskôr je nevyhnutné počítat dvojmesačnú lehotu na podanie žaloby o preskúmanie rozhodnutia v správnom súdnictve podľa § 250b ods. 1 O.s.p. Zmeškanie lehoty nemožno odpustiť. Posledným prípustným dňom na podanie žaloby bol so zreteľom na § 57 ods. 2 O.s.p. v tomto prípade 03. september 2009.

Pre nesplnenie podmienky, (keďže žaloba bola podaná na krajskom súde osobne 23. októbra 2009) včas podanej žaloby, krajský súd rozhodol po doplnení dokazovania správne a v súlade so zákonom, keď konanie zastavil.

24. Skúmanie podpisu, resp. ďalšie úlohy, ktoré odvolací súd uložil krajskému súdu sú po takto doplnenom dokazovaní krajským súdom nadbytočné, pretože bolo nad akúkoľvek pochybnosť preukázané, že žaloba nebola podaná včas a preto o nej konať nemožno. Toto správne aj krajský súd objasnil vo svojom zastavujúcom uznesení.

25. Keďže žalobca v odvolacom konaní úspešný nebol, nebolo mu možné priznať ani náhradu trov odvolacieho konania (§ 250k ods. 1 O.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.